

EDINOST

Glašilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

* EDINOST izhača 2krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 45 gl., za polu leta 23 gl., za četr leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri upravnosti in v tržnici v Trstu po 5 kr., v Serlet in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročanje, reklamacije in inštrate prenosa Opravilštva, via Terrente, »Nova tiskarna«.

Vsi dopisi se posiljajo Uredništvu »via Terrente«. Nuova Tipografia; vsak mora biti frankiran. Rokopis brez posebne vrednosti se ne vraca. — Izvratni (razne vrste naznake in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenou; pri kratkih oglaših z drobnimi štampanji se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Položaj na Balkanu.

(Dalje).

Glavni pogoj blagostanja k kak dežele je, da ima dobrega glavarja, kralja ali kneza, ki pozna potrebe svojih podložnih, njih misli in prepričanja ter da ne dela proti zadnjim svojeglavno in brez premisleka pustiši si vplivati od nesvestnih in manjših ministrov ali od katerega drugega tujega faktorja. Vsak čin vladarjev mora biti dobro premišljen in pretehtan, preden misli na njega izvedenje, dober vladar mora si prizadevati, kolikor možno, svojim podložnim emotno pomoli, dati jim dobre zakonov, skrbeti za njih blagostanje, ne pa tirati ekodonosne politike; v prve vrsti mora mu biti na skrbi lastna država in potem še le lastna osoba. Za državljane svoje mora vedno biti pripravljen žrtvovati lastno osobo.

Koliko škoda lahko napravi slab vladar svojim podložnim z slabimi zakoni, slabim svetovanjem in sklepi, kaže nam zdaj vina, katera nas podučuje, kako je ta ali oni narod propal samo radi tega, ker je bil slabo vlačen in urejen; kaže nam tudi jasno, kako slabo se je držal v vojni, v katero ga je zapeljal vladar, ki ni deloval v blaginjo lastnega podložništva, ampak posluževal se krive politike ter se dal tej preslepiti.

Jasno je, da ni vsak vladar neomejen, absoluten gospodar, vodja in izvrševalec želj in prepričanja lastnih podložnikov, ampak da v premnogih slučajih slabo razklada njih misli.

Takih primerov ne manjka v zgodovini Slovancev ter, žalibog, še sedaj so Slovani ponajveč stiskani od tujcev, ki nočejo spoznati želj in potreb slovenskih ter nas rajši zatirajo.

Vsacega vladarja torej mora biti prva lastnost, da je popularen, prljubljen svojim podložnim, kar pa doseže le, ako je vojaško in politično zrel, tako dobro umeje vojaško taktiko in ve razmotrovati želje svojega ljudstva.

Sedaj pa vprašamo: — Je li kralj Milan Obrenović tuli tak? Je li on ugajal menenu in prepričanje hrabrega srbskega ljudstva? Vsakdo ve sedaj, po zadnjih dogodkih, da tega ni storil, ampak se dal voditi krivej zasobnej, pohlepnej politiki, hranjenju po lavorikah brez posebnega truda.

Kdo je kriv sramotnemu porazu Srbov, ako ne sam njihov kralj, koji ni poznaval, ali spoznati ni hotel položaja balkanskega, predno je vzel v roke meč v sramotni napad na brate. Ako bi on bil imel političnih zmožnosti ter se nedal voditi publiej ošabnosti in pohlepnosti po bojnem sreči; ako bi bil pred začetim napadom kralj Milan dobro preštudiral stanje, v katerem se je nahajala Srbska proti drugim balkanskim državam, ne imeli bi zabilježiti sramotnega poraza Srbov.

Zdrženje vzhodnje Rumelije z Bolgarsko je sedaj dovršena stvar, čeprav s tem zdrženjem niso vse druge evropske države prav zadovoljne, ker z njim gnijilo turško telo ni oslabelo, ni se Turki pahnol proti Aziji; podprt se je za nekaj časa še bolj; bode pa temu kakor hoče, istina je, da se je s tem tesnejše zdržile ljudstvo istega jezika; vstaja v Rumeliji ni imela družega namena, nego da se rumeljsko bolgarsko ljudstvo z brati v Bolgarski zdrži; — sedaj je to ljudstvo zdrženo in Aleksander, bolgarski knez, ni knez le v svoji kneževini, temveč tudi namestnik v Rumeliji za pet let. Ali za to namest-

nško čast boste moral vedno pripravljenci z svojimi četami gnijile Turčiji pomagati; zadnja je torej se združenjem Bolgarake z Rumelijo še na boljšem, vsaj po pisanej pogodbi, ker branil jo boste za hrbtom z svojimi vojski ojen namestnik Buttemberg; to pa se vča le teda, kadar se bo njemu zdele koristno in potrebitno.

Z kakim namenom je imela stopiti na vojno poprišče pa Srbija? Kakor je Bolgarska osvobodila, vsaj nekoliko, svoje brate (ude istega bolgarskega naroda v vzhodnej Rumeliji) od turškega jarma, tako bi imela osvoboliti Srbija staro Srbijo ter priklopiti jo k Srbiji. To je imela pa storiti na tihoma bolj zmernim potom, tako nekako, kakor je Bolgarija storila z Rumelijo. Vojne hi morda ne bilo niti treba, kakor je ni bilo radi vzhodnje Rumelije.

Je li pa Srbska tako ravnala? Uprav nasprotni! Mesto osvoboditi staro Srbijo in priklopiti jo k svojemu kraljestvu ter tako posnemati sosednje Bolgare, silila je v svojej ošabnosti svoje sine v boj ne za osvobodenje svojih sorokakov v staro Srbijke, ne proti večnemu sovražniku Turku, ampak v boju na sosednje svoje brate Bolgare!

Vsakdo ve, kako je osupnil ta prečuden ukrep srbske vlade vso Evropo in vsakdo je želel, da ne bi imel dobrega izida, ker ukrep je bil nezrel, nepremišljen, nenaraven, izvirajoč iz gole zavisti in pozečnosti srbskega kralja.

Dobrega izida tudi ni imel, kakor vse vemo, kajti Srbska, ne da bi si bila kaj pridobilna, ne da bi bila osvobodila od težkega turškega jarma svojih sorokakov v teritoriju staro-Srbske ter tako navdušila še druge balkanske narode, pod težkim turškim jarmom zdihajoče, k uporni proti Turški državi, — bila je osramočena in tepera.

Uprav sedaj se dogovarjajo pooblaščenci zadevajočih držav v Bukrešu o sklenitvi miru med Srbsko in Bolgarsko in uplati je, da se daljše prelivanje krvi med brati na Balkanu začisno ustavi, dolgo pa mir ne bo trajal, ker preveč je žrjavice, preveč netila.

(Dalje.)

Deželní zbori.

Kranjski.

(XVI. seja dne 19. januarja 1886.)

(Konec.)

Prošnja županstva v Črnomlji za ce-nejšo sol se izroči visoki vladu s prošnjo, naj bo blagovoli pret-htati in se kontakor mogoče na-njo ozirati. — Poslanec Dev predlagal je deželnemu odboru naročiti, da naprosi slavno vlado, da se osnuje zaloga za prodajo soli po nižji ceni v Črnomlji in Metlik, odnosno, da se voelje prodaja limito-soli po nizki ceni v Belokanji. Toda ta predlog ni obveljal.

Prokuja cestnega odbora v Črnomlji za vzdržvanje okrajne ceste Kočevje-Črnomelj-Metlika in Črnomelj-Vinica iz deželnega zaklada se izroči deželnemu odboru v pretrsah in rešitev.

O prošnji cestnega odbora Velikolaškega gleje podpore za zgradbo mostov na občinski cesti od Kneja do Karlovice se sklene:

»Deželni odbor se pooblasti, da za stopu občine Lužarje na njegovo vlogo dne 15. oktobra l. 1885. za zgradbo mostov »Pod Stopami« in »Pod Brankovim« na občinski cesti od Kneja do Karlovice na podlagi vspeta na bei mesta zvršujoči pregledanja dotičnega načrta ter z ozirom na stanje že pričetih in izgotovljenih del in konečno z ozirom na stanje omenjene ceste, po napredku zgradbenih del sme v

predčanje naučigati podporo 500 gl. iz deželnega zaklada.«

Za napravo občinske ceste iz Studenca na Gilo se novoli podpora 1000 gl.

Poslanec Dežman poroča o razdelitvi Št. Ožbaldske občine z dve novi občini in predlaga dotedeni prošnji izročiti deželnemu odboru, da se na-nji ozira pri osnovi novega občinskega reda.

Poslanec Kersnik omenja, kako čudno in nemiravno je ta občina sestavljena, koliko težav imajo občani, zato naj se usnijo prošnje občin, ki prosijo razdelitev. Torej predlaga: »Deželnemu odboru se naroča, da do prihodnjega zasedanja osnuje načrt zakona za razdelitev Št. Ožbaldske občine v dve občini. Pri glasovanju obvezja predlog poslanca Kersnika.«

Poslanec Hren poroča o prošnji več občin Zatiškega okraja, naj okrajna sestanja ostane v Zatiščini in predlaga, naj se ta prošnja izroči slavnemu vladu v dobrohotno uvažanje. Se sprejme.

Poslanec Grasselli poroča o prošnji več občin Zatiškega okraja za določilo, da bi se vojaški nabori vršili tudi v Zatiščini, ter predlaga to prošnjo izročiti vladu z najtopljejšim priporočilom, da se na-njo ozira.

G. deželni predsednik naznana, da so vojaški nabori kraji po dogovoru z vojaškim poveljništvom že določeni, in da se je za letos v ta namen odločila Višnja gora, ker je župan Št. Viške občine okrajnemu glavarju rekel, da v Zatiščini nemajmo za nabor pripravnega prostora in tudi ne prostorov za asentno komisijo. Župan v Višnji gori pa je glavarju obljubil, da bo le dotedne prostore občina preskrbel brezplačno.

Gosp. poročevalce odgovarja, da prisliči ugovarjajo Višnji gori zaradi tega, ker je na meji okraja in pravijo, naj raje ostane pri starem, až ne more biti nabiranje v Zatiščini. Pri glasovanju se sprejme predlog odsekov. S tem se je končata seja.

(XVII. seja, 20. januarija.)

Prebere in potrdi se zapisnik zadnje seje, potem pa se razdele došle peticije. Poslanec Luckmann predlaga, naj se občinski red mesta Ljubljanskega z dnevnega reda odstavi, ker poslanec ni bil mogoče dotednega poročila včeraj prebrati.

Poročilo upravnega odseka o deželnih prikladah, občinskih taksah za ogledovanje živine, o postavah ki so bile potrjene, o 4% nakladi na najemščino in stanovanjih v Novem mestu, lu o neotrjeni postavi glede ločitve Vrhopolja od Vipavske občine se vzame na znanje.

Poslanec Lavrenčič izreka pri tej prilik obžalovanje, da dotedna postava deželnega zboru ni zadobila najvišjega potrjenja.

Baron Schwiegel potem stavi nujni od vseh deželnih poslancev podpisani predlog, da naj se vlada vprosi Rudolfov Želez nco prej ko mogoče podaljšati in Trst zvezati z drugimi deželami ter potrebitno preskrbeti, da se bo železnica iz Trsta do Hrpelj in Divače potegnola skoz Razerto do Loke, pri tem od Kranja vkrepla proti Tržiču in čez Ljubljaj prišla do Celovca, dalje pa čez turiške planine proti Thalheimu in Rattenmannu.

Nujnost tega predloga se sprejme in baron Schwiegel takoj vtemeljuje svoj predlog, omenju silno važnosti in potrebe na-svetovane železnice in pravi, da zo ga k temu nasvetu napopile obravnave zaradi večne pogodbe med južno železnico in državo. Taka pogodba bi pač začisno korist imela, stalne pa ne, in naša država bo izključena iz svetovnega pravna, od svetovne kupčije, dokler najkrajše zveze s Trptom ne bo imela. Drugi vzrok te zveze je slab stan južne železnice na Ljubljanskem močvirju, vsled katerega bi morda naša država prišla v nevarnost od edinega ladjišča v Trstu za dale oltroganje, až ne bi o pravem času preskrbela druge železnice do T'sta. To se bo zgodilo, až Rudolfov Železnico izdelata in v nekterih dosedanjih progah popravi. Med drugim je zveza s Pontebo za našo državo odločno škodljiva (tako je), ker z Benetkami bolje ravna, kakor z našim Trptom. Govornik potem omenja, koliko hitreje in ceneje se danes tuneli delajo, kakor

pred 20 leti, da se torej ni strašiti pred tuneli, ki bodo potrebiti čez naša in turiške planine. Nasvetovana proga Rudolfove železnice bi bila 152 kilometrov, krajša, kakor sedaj; do Prage bi bila zveza za 167 kilometrov, do Dunaja 109 kilometrov krajša, kakor sedaj. Do Solnograja bi se skrajšala zveza za 169 kilometrov. Nova železnica bi bila torej na korist celih držav; deželi češki ravno tako, kakor Slovenski Avstriji in planinskim kronovinam. Torej ima taka proga pravico do izvršitve. Najprej bi se morala izseliti proga od Loke do Trsta, drugi del čez Ljubljaj in tretji del se lahko dela pozneje. Pravico imamo tretjati to železnico in druge dežele bodo pomagale s svojim vplivom; delata se je transverzalna železnica, predarekska železnica, in zdaj naj se dela tuji naša transverzalna železnica, ker naše planinske in južne dežele pač niso manj vredne. Zato priporoča svoj nujni predlog. (Dobro, dobro!)

Predlog se sprejme potem soglasno.

Poslanec Murnik poroča potem o predaji deželnega poslopja Igrališča in v imenu finančnega odseka predlaga: 1. Deželni zbor se pooblaščuje »Igrališča« za vsaj sedanje dohodku primerno ceno prodati; deželnemu odboru se naroča, temu sklepnu pridobiti najvišje potrjenje; 2. prošnja društva »Glasbena Matica« in »Sokol«, ki želite to poslopje kupiti, se izroči deželnemu odboru v rešitev.

Poslanec Gutmannsthal omenja, da se bo Ljubljana tam morda žirila, torej predlaga, naj se hiša ne proda pod roko, ampak javnim potom.

Posianec dr. Vožnjak dvomi, da bi se po javni prodaji za hišo več dobilo, sicer pa je treba v prvi vrsti ozir imeti na omenjeni društvi, ki za našo deželo jako koristno dejavljajo.

Poslanca Dežmana skrbi, da bo škoda za »Narodni Dom«, ako si omenjeni društvi oskrbite lastno poslopje in da se ohladi gorečnost za domačo red. (Veselost in smeh med poslanci in poslušalcii) Zato podpira predlog Gutmannsthalov.

Poslanec dr. Dolenec mu odgovarja, da bomo kmalu imeli »Narodni Dom«, ako g. Dežman poskrbi, da nam bude kranjska hranilnica dala toliko podpore, kakor za hišo (za deželni muzej). (Veselost! Tudi Dežman se smea!)

Poslanec Grasselli omenja, da mora kot mestni zastopnik korist mesta imeti pred očmi, da je res mogoče, da se bo mesto tam razširilo, torej se mu zdi pristavek Gutmannsthalov primeren in ho na zanj glasoval. Društvi tuji menda nista pravega zadebi, da hočete kupiti to slabo poslopje; po njegove misli jima bo to v škodo. Mogode je, da se bo občina zanimala z to poslopje, on zdaj tega že ne ve, aki pa nihče ne stori ponudbe, boste društvi še zimerom po ceni dobili omenjeno hišo.

Poročevalce Murnik povdaja, da z današnjimi predlogi prošnja omenjenih društav še ni rešena; deželni odbor bi imel še le njo rešiti in se bo zavedel svoje dolžnosti, zato nasvetovanega pristavka ni treba.

Pri glasovanju se sprejme predlog od sekov, pristavek Gutmannsthalov se pa zavrne.

Poročilo o obrtnem delu v posilni dežavni in o vrvanjanji Trebiškega potoka se odstavita z dnevnega reda.

(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Minister Gaučsch pride te dni v Maribor, da se osebno prepriča o potrebi novega poslopja za tamošnjo gimnazijo. Potem pa se napoti v Celje, da preišče nekako čudne Šolske razmere. — Minister je dal tudi ukaz, da morajo 19. novembra vsakega leta, ko je cesarčin god, zaprete biti vse obrtniške šole.

V poslanski zbornici je 9. t.m. predlagal poslanec Tausche, naj se sklene zakon zoper kvarjenje živeža. Poslane

Schönerer je predlagal, naj vlada poda osnovo domovinskega zakona; poslanec Kreuzig je zahteval, naj vlada predloži zakon zastran carine na les, da se v okom pride visokej nemškej carini na les in podpira domača lesna trgovina, posebno v mejnih krajih. Poslanec Menger je interpretiral, ali ima vlada voljo, podati zakon glede obdajanja zalog blaga pri razprodaji in zastran predrugačbe zakona o pohiševanju. Poslanec Sigi je vprašal, ali ima trgovinski minister voljo, potegniti se pri nemški vladi za to, da se znižajo tarifi za lesne in kamenene izdelke, in ali je o tem pri razpravah z Ogersko potrebno ukreni; govoril je dalej in pršal finančnega ministra, ali misli gledé gospodarskih in zadružnih žganjarnic dogovoriti se z Ogersko in zbornici predložiti dotično zakonsko osnovo. Potem so se vladne predloge izročile odsekom. Cesarska ukaza, glede podpore po povodnji poškodovanih Galičanov in državnega doneska za dela na Edavi, sprejela sta se v znanje. Na zadnje se je dovolila kazensko-sodna preiskava poslanca Supuk zarad razdalitve čest.

V proračunskem odseku je 10. t. m. poslanec Bareuther vprašal grofa Taaffea, kak namen ima ukaz na okrajna glavarstva glede nemškega Schulvereina, ker je nemški Schulverein tako važen, ter je imela vlada dolžnost, pozvedet, ali je resnično, kar so časniki o njem pisali. Grof Taaffe je odgovoril, da je vlada zahtevala, ker imajo šolske družbe vpliv na ljudstvo in šole, naj deželna namestništva poročo o delavnosti vseh šolskih družb, ne pa le o nemškem Schulvereinu. Grof Taaffe je zanikal, da vlada misli nemški Schulverein za političko društvo izjaviti. — Da nemški Schulverein dela politično propagando, to pač vsakdo ve, tedaj bi morala vedeti tudi naša vlada.

Oba levčarska kluba državnega zabora sta se hudo razprla. Povod temu je dal Bismarck o govoru zastran izganjanja Poljakov. Nemški klub mu je vsled tega izreklo svojo priznavanje in zahvalo. To pa je bilo nemško-avstrijskemu klubu vendar preveč, in od tod razpor. Vsled tega je skupni izvrševalni odsek razpadel in glasoval bo vprighthodne vsak klub po lastnej svoje volji. Ziružene levice je tedaj konec.

Vnanje dežele.

O vzhodnjem pršanju imamo te le važnične vesti: Grški poslanec v Londonu je imel te dni pogovor z Gladstonom, in tam je rekel: če tuji ima veliko sočutja do Grške, vendar pa se nadeja, da Grška ne bo kalia evropskega miru, ker ne bo mogla evropske slegi spokopati. Ta izjava je grško vlado sicer hudo zadelo, vendar pa ona meni, da jej ni mogoče ravnati se po Gladstonovem nasvetu, ker bi s tem uničila grško državo. — Črnogorski knez je bil v Petersburgu posebno prijazno in slovesno sprejet. V političkih krogih se smatra, da je njegovo popotovanje v zvezzi z vzhodnjim pršanjem, da se s političnimi voditelji dogovori, kako naj postope. Rusija mu bude svetovala, naj se dejansko ne udeleži gibanja na Balkanu. — Iz Londona se 10. t. m. poroča, da je nova angloška vlada grški razločno razodela, da bo glede vzhoda in pršanja hodila po dosedanjem poti. Ona ukazov, katere je dal Salisbury vojnej mornarici, v ničem ne promeni, ter bo odločno postopala, ako bi treba bilo.

Iz Belgrada se 11. t. m. poroča, da srbska vlada nikoli ne bi sprejela bolgarskega zahtevanja za vojno odškodnino, iz Sredca pa se pritrjuje, da bolgarska vlada tacega zahtevanja ne bo stavila. — V Bukrešu je bila 11. t. m. prva seja pooblaščencev za sklenitev mirovne pogodbe med Srbijo in Bolgarijo. Na predlog turškega poslanca Madjid paše se je sprejel prvičen, v katerem se izreka sklep miru.

V Preukem deželnem zboru so se 9. t. m. podale predloge, glede varstva nemščine v vzhodnjih deželab. Čuje se, da bo vlada zahtevala sto milijonov za naseljevanje Nemcev v te dežele.

V Londonu so 10. t. m. delavci zoper hudo razsajali; strah je bil po vsem mestu velik, trgovci so zaprli prodajalnice, policijska, pomnožena z vojaštvom je nazadnje razsajalce razpodila in njih več zapri.

DOPISI.

Iz Bojana, 12. februarja. Ker je uže zadnji dopis od tukaj tako prisiljen v »Edinost« prišel, menim, da se ne bude tudi naslednjim vratam vstop zadržati. Sicer ni pa vsa veselica toliko besedi vredna. Vsak berač svojo malho hvale — tudi nek pregor, koji je gotovo v osebi zadnjega raportera svoje obistinjenje našel. Da je bilo prvo poročilo v tej veselici pretirano, spoznal je vsakteri, naj si je pri veselici bil ali ne, kajti da je kaj tako nevadnega v temi dvorati, v krčmi predmeti možno, bode vsak spoznal; dopisatelj pa je videl črno kar je bilo belo. To je vse ono »čude« hvaljenje, s katerim se v zadnjem Edinosti čita.

Zastran lepšega naj v prvem dopisu stoji namesto: »deklamovala je v občeno zadovoljnost gospica F. S.« naslednje: »No, gospodičine jaz nočem kritizovati, kajti nastopila je prvi krat na odre.«

Glede »krasneg« dvogovora, katerega rojanski reporter (?) še omenil ni — čeprav o njem pravi, da »se je dopal in bil z burnim pozdravom vsprejet — naj namesto zadnjega stoji v prvem dopisu na slednje, ki je najbrž iz ust ali peresa izvdelezanca samega prislo: — »da je bil krasen in prav dobro izvršen.«

Slednjič glede časti izurjenja rojanskih pevcev, kajih zbor je eten prvih v okolini, treba popraviti, »da ona ne gre gospodu Stele-tu, kakor je rojanski reporter (sic) napačno menil, temuč komu družemu. Kateri je ta, ne morda le pisatelj zadnjega dopisa torej, ktor bi želel to izvajeti, pošljamo ga k njemu.«

V drugim je, kakor je videti iz dopisa, pisatelj zadnjega »d'accordoc«, zato naj ne kopičimo več besedi — to naj rabi v »opravo« prvega dopisa, ki je prišel iz iste roke, kakor pričojoči, kar naj bude omenjeno, ne da bi bilo treba za to posebno pozvedovati. S tem dopisom menda »rojanska veselica« več na čisti pridobi, koje »častie si njen promotor i žli kakor je iz zadnjega dopisa razvidno.«

Da konečno »pričojoč« popravo sam povalim, moram še opomniti, da mi »srarovat«, kakor je žalibog bil prvi dopis. Sedaj se pa vendar tudi jaz smem podpisati.

Resnicolub.

Iz Kopra, 7. februarja. (Skupščina posojilnice in branilnice v Kopru.) Dne 4. februarja je obdrževala zadruga »posojilnice in branilnice v Kopru« svojo tretjo redno glavno skupščino v Sv. Antonu. Uvod se je zbral nad pedeset. Ker je predsednik zadruge g. Krizanaz javil odboru, da ne more priti k skupščini zavoljo svojih opravkov, zato je odprt zborovanje podpredsednik zadruge. Konstatovavši da je navzočen zakonit broj članov, odpri je skupščino, pozdravljal prešernično navzoče in omenjal ganljivimi besedami smrti odbornika zadruge Jakoba Grdine, kojemu na grob je bil odbor skupaj s čitalnico koparsko poslal venec i dal brati mašo za njegovo blago dušo, in kojemu na čas so sedaj skupščinari vstali ter mu vskliknili »slavat!« Bil je pokojnik uzoren gospodar, pošten mož in odičen narodnjak. Ni zapuščal svojih lastnih opravil, ali brigal se je tudi za občene zadeve, ter je on krasen primer, kakovi bi mogli in moral tudi drugi biti. Deloval je vestno tudi pri zadrugi, ustrojene za povzdigo gmotnega stanja našega ljudstva, za zadrugo, koja je še mlada, ali koja v dobro voljo vseh nas, s poživovalnim in nesebičnim delovanjem se more lepo razviti in več in več delovati v prid ljudstvu.

Iz tajnikovega sporočila posnemamo sledi:

Na podlagi postave je postal odbor prepis zapisnika II. glavne skupščine se slovenskim dopisom c. kr. trgovinsko-pomorski soiniji v Trst. Ta ga je vrnila z »pazko v italijskem jeziku, da ga ne sprejme«, ker je sestavljen v jeziku, koji se pri enej sodniji nerabi. Odbor je napravil utek na nad sodnijo, ter ga postal potem trgovinsko-pomorske sodnije, koja ga pa niti naprej dala ni, ampak zoper vrnila, ker je pisani jezikom nerabljenim pri njej. Odbor je postal utek direktno na nad sodnijo in ta je odgovorila, da bi trgovinsko-pomorska sodnija bila moralna poslati naprej utek, ali da je imela pravo, ko ni hotela sprejeti slovenskega dopisa, ker je pri njej veljavni jezik samo italijski in nemški. Odbor se tudi s tem ni mogel zadovoljiti ter je napravil utek na vrhovno sodišče v Beč, pa tudi tukaj je zastonj iskal pravice za slovenski jezik.

Odborove sednice so se obdržavale vsakega tedna po potrebi tudi dvakrat. Posojila so se dozvolila 84 prisilcem in podaljšala od pol na pol leta 120. Mnogo prošenj se je moralno odbiti, ker se mora vestno i natančno postopati, da bi zadruga ne trpela škode. Denar, koga odbor izposojuje, je denar banke Slavije, celjske posojilnice, narodnega doma v Ljubljani, bratovščine hrvaških ljudi v Istri v Kastvu in posamih udov zadruge. Ta društva in osebe smejo zahtevati, da se denar poštenim in razmernim premožnim osebam posodi. Dasedaj se ni motil pri nobenem izposojevalcu, ker mu ni bilo za potrebo proti nobenemu sodniški po-

stopati in gotovo nebode niti za naprej, ker se bode držali načel kakor i dosedaj. Prošnje so se odbile ali zavoljo tega, da so prosivci preveč zadolženi, ali da njih posestva niso še na nje prepisana, ali da imajo premalo posestva, ali da niso dobri plačevalci, ali da so njih poroki slabii.

Posojilnice, nadaljuje g. tajnik, niso kake banke, pri katerih bi imeli koristoni, koji jih snujejo, kakor marsikdo misli, ampak so društva, zadruge, v katerih ima vsak jednake pravice in jednake dolžnosti. Koliko bolj posojilnica napreduje, toliko je boljše za vsakega njenega uda. Odborniki nemajo pri tem nič razen truda v prid ljudstvu, brez nikakovega plačila.

Silsi se časi, da so posojila predraga, ali se mora pomisliti, da je cena denarja odvisna od različnih okoliščin, od razvitka poljedelstva, obrtne, trgovine, kar je pri nas vse zanemarjeno in zavolj česar je pri nas huje, nego v bolj naprednih deželah. Pri nas se mora delovati s ptujim denarem.

Sicer je denar jako drag za one, koji ne znajo brati ni pisati. Starej niso sami temu krivi, ker niso imeli priložnosti šole obiskovati. Za mlajše pa je nepoznanje pisanja ne samo škoda, nego tudi sramota.

Nekaj se menda vendar na bolje obrne, da nebodo namreč morali izposojevalec vsakega pol leta obnavljati menjice, ampak da bodo menjice — vsled jednega dopisa glavnega zastopa banke »Slavije« v Ljubljani — za več let trajale, ter da bodo ljudje vsakega pol leta plačali obresti in del glavnice. O tem se vendar očekujejo še nekoja razjasnila od rečenega glavnega zastopa, kojemu kakor tudi ravateljstvo Slavije se zadruga uže za naprej zahvaljuje.

Naj zaključim s priporočilom, da vsak mora gledati, da se starih dolgov reši in da novih ne dela; kakor v skrajnej potrebi, ker je »dug slab drug«; da vsak mora biti kolikor je mogoče štedljiv, da si pristodi »obični novčič za crne dane«; da vsak mora biti pošten i dober gospodar, ker tak lehko najde poroka in lehko mu zaupa v potrebi posojilnica, in ker s časom nebode prteboval posojila iz posojilnice, ampak bode nosili v hranilnico denar prihranjevat.

O računskem sklepu za upravno leto 1885 sporočal je član nadzorstva g. Andrej Gregorič, kakor v prilogi, in računi so bili brez ugovorov odobreni.

Izvolili se je po tem novi odbor in nadzorstvo, in ker ni bilo svobodnih predlogov, koji bi se mogli razpravljati v skupščini, zborovanje zaključilo. —

K temu opisu III. glavne skupščine posojilnice in branilnice v Kopru, prve v Istri in stojede v zvezi slovenskih posojilnic, naj dodam nekoliko opazek.

V Celji izhaja, dvakrat na mesec, pod vodstvom državnega poslanca velečestitelja gospoda Minela Vošnjaka. »Zadruga« glasilo zveze slovenskih posojilnic, in stoji 1 for. 50 novč. na leto. V njej se čita kako poučnih člankov. Najtrdnejša podloga nadzorne zvesti, čita se v jednem lajskem broju, gotovo je rastočen narodno blagostanje. Narod, ki je gmotno zavisen od drugega naroda, nemore postopati samostalno, niti razvijati se po svoje. Denarni zavodi vplivajo tako, da se članki, ki jih zavoljajo, ne vplivajo, v časih odločilno pri sestavi zakonodavnih oblastev, deželnih in državnih. To so skusili Slovenci in Slovani sploh povsod in so zavoljeno tega jeli ustavljati posojilnice. Na Štajerskem je uže 13. na Kranjskem 6 posojilnic. Ker se ustajajo i kolikor več se jih ustaja, tam in toliko več podpora so one v narodnem oziru: »Kolikor posojilnic toliko narodnih trdnjavic.« Zlasti pri koristiju kmetskemu stanu: v krajih, kjer obstaja posojilnica, pojemajo vidno hipotekarne dražbe. Zato niti nikakovo čudo, da so posojilnice najhujši trn v peti luhvarjev in naših narodnih nasprotnikov. Oni dobro velo, da s ustrovjem posojilnic izgube doseganj neprečaunjeni dobreček od naših kmetov, in da naši kmetje tudi politički in narodno otresajo jarmu sužnosti.

Naš narod v Istri, kakor vsi vidimo in čutimo, je denarno, a s tem tudi politički in narodno odvisen od luhvarjev in tujev. Kakor na Koroškem, tako tuji v Istri ob stojo do sej zame jedna posojilnica. In že mlada, komaj v začetkih, ali na tudi temeljih osnovana.

Naš bogatejši možje nemorejo gotovo boljše denarja vložiti, nego v posojilnici. Pri hranilnicah vlagajo denar samo uz 4%, mej tem ko jih morejo v posojilnicu vložiti po 5%. Varnost z vloge pri posojilnicah ni le jednak; kakor pri hranilnicah, ampak še večja, zlasti pri onih z neomejnim poroštvo, kakova je tudi koperska. Vsak zadružnik je porok z vsem svojim imjetem, a zadružna broj uže nad 160 za družnikov, vse poštenih, tudi jako premožnih gospodarjev, kajih imenje je vredno na stotine tisoč forintov. Mej tem ko posojila iznakašajo še ne 13.000 forintov.

Pri ustanavljanju posojilnice je bilo povsod predsednik, kakor jih je tudi pri nas, ali ti ginejo povsod, kakor tudi pri nas tem več, čim se bolje vpoznavata organizacija posojilnic.

Denar uz menjice je v resnicu nekoliko drag, posebno za one, koji neznajo pisati, ali vendar je nunogo ceneji, nego pri večini upnikov Isterskih, kajih navadno niso zadovoljni, dokler se našemu kmetu ne

prodra na dražbi zemljišče, dokler ga ne uničijo. Sicer dela načelstvo zveže slovenskih posojilnic na to, kako bi se čim več olajšalo posojila, čim več zmanjšale obresti in stroški, čim ceneje denarja dobito.

Meseca junija lajskega leta obrnolo se s prošnjo na zbor poverjenikov banke »Slavije« v Ljubljani, naj bi se obrnil na ravnateljstvo te banke, da bi dajalo posojilnicam z neom-jenim poroštvo pri merni odprt kredit proti vložnej branilnej posojilnic, ali proti lastnej menjici dotčene posojilnic, da bi posojilnice mogle dajati posojila na dolžna pismo. Prošnja je sicer prepozna za ta zbor pršla, ali kar se ni do sedaj doseglo, moglo bi se v bodoče.

Isto načelstvo misli ustanoviti ostredni denar in zavod, do katerega bi se posojilnice obračale, ko bi nujno denarja potrebovale.

Predsednik načelstva, velečestiti in velečestni gospod Mihael Vošjak bode gotovo, kakor državni poslanec, na to delal, da se avstro-ogrske banki, ko pride 1. 1887 na vrsto, podaljšanje privilegia te banke, naloži, da dovoljuje kredit tudi posojilnicam. To bi bilo od prevelike koristi, ker je avstro-ogrska banka vir vsega kreditna v naši državi in ker se pri njej najceneje denar dobiva.

Naši bogatejši možje menda tuji načelno vpoznao organizacijo posojilnic, ter poznavajo jo, in več se od njih nezahaja, bojo radi viaglič denar v posojilnico, ter tako koristili sebi i pomogli osvoboditi naše kmete v deželnih in narodnih zadevah od naših protivnikov.

V Dekani 18. januvarja. V četrtek 14. t. m. so se zbrali nekateri novo izvoljeni občinski svetovalci v občinski pisarnici v posvetovanje, katerega izmed teh bi volili nadžupanom Dekanskim. Soglasno so pristigli, naj bi bil zopet izvoljen g. Ivan Grižon.

Težkim srcem smo potem pričakovali sobote 16. t. m. pošljajoči vzdih k Večnemu, da bi se tudi on dan ta sklep občinskih veljakov uresničil. V soboto uže ob 8. uri zjutra je ljudstvo uže zdejelo v Dekani prihajati, povpraševali so se mej tem tudi: Bog vedi, bode li gospod Ivan Grižon zopet nam županil in enako. Ko so bili vsi volitni možje (novi odborniki) zbrani, pripelje se preblagorodni ces. kr. okrajin glavar iz Kopra, gospod vitez pl. Bosizio. Sedaj so se pričele volitve novega župana, a kaj pravim novega? soglasno je bil zopet izbran stari vrhovni župan gospod Ivan Grižon. Iz tega je razvidno, kako je ljudstvo županije Dekani udano imenovanemu, pa kaj ne bi bilo, saj je mož, katerega mora vsak spoštovati in čestiti in to, ker je neprestranski.

Ko so bile volitve končane,

je to, da nas potrebne kmete za norce ima. Mi pa mislimo, da če smo tudi potrebeni, vsaj smo pošteni in on nema pravice, da bi nas imel za norce in gotovo tudi njegov gospodje zapovedniki tako nečejo. Če lepo delajo s kmetom taki gospodje, ki so vse česti vredni, kakor jih je dosti v Podgradu in zlate kapice nosijo, zakaj bi imel šibar pravice, svoje neumnosti uganjati?

Mi smo v velikem mrazu prekidalni cesto in tako pošteno zaslužili tiste male solde. Včeraj smo imeli prejeti plačilo in bi bili radi, da za nas vse potegne župan, da ne bi imeli poti uro daleč v Podgrad. Šej no, tako se je odrezal po svoje, vse morajo priti v petek. Prišli smo in veden zgubili. Pa njega ni bilo in vrnuti smo se morali zvečer brez plačila. Vpravamo tedaj, ali je prav, da za tistih 60 soldov zgubimo en dan s kidanjem, na redimo dolgo pot v Podgrad in tam spet ves dan čakamo, pa ne dobimo plačila. Tisti, ki nismo imeli nič, vrnoli smo se lačni domov, tisti, ki so imeli denar, pa so lahko zapravili 60 soldov ves dan v Podgradu.

Vidite, tako dela šibar z nami. Danes je prinesel denar, pa za enega delavca premalo.

Drugod je dal denar županom, tako nam je pravil Gradiščan, ki je prišel k nam po drva. Pa tudi tam da jim ne gre račun prav. Ta nam je tudi pravil od tiste cikorije, s katero se Edinost zmirom pravda, ker neumnosti dela po Trstu in da je ta šibar tudi uže dolgo zapisan v cikorjo. Zato da je tak.

Prosime Vas naše zagovornike od Edinosti, ker ste menda kaj znani z gospodom Ženirjem. Povedite mu našo pritožbo, da nam plača kaj s kase za tisti dan, ki smo ga zgubili brez potrebe v Podgradu in tudi če nam gre po 60 ali 62 soldov, kakor se govori.

Iz Drežniške okolice 6. januaria. (Bolesen, strah in nekaj drugih rabi). V nedeljo dne 31. meseca januaria se priklati v Drežnico nek človek v času, ko so bili ljudje pri sv. maši ter gre v hišo uboge bolne matere, ki je imela male otročice pri sebi. Ta vojni človek začne kazati z roko ženi, da bi mu dala nož, ali ona se močno prestraši ter pošlje enega svojih otrok v vas pomoči iskat. In k malu se vrne otrok z drugo mlado ženo ali tudi ta se zboji vnaejnega človeka. Tedaj leti vnaajna žena v cerkev v Zagrad ter pove, kaj se godi pri bolnej ženi doma. K malu potem prilete še trije možje z bolne žene možem v hišo, kder so vnaejna človeka še dobili pri ženi in ga vprašali, kaj dela tukaj. Mož jim noče nič cedgovoriti. Tedaj ga primejo in peljejo iz hiše, pri tej priči pride pred tisto hišo žandar, ter mu domači možje vnaejnega izroči.

Mej tem časom, ko je bil vnajni človek sam pri bolnej ženi, dobil je neke škarje v roke, strigel je z njimi cunje, ki jih je tam dobil pri otrokih. Nekateri pravijo, da je to bil neki koroški gluhec maloumn, drugi pravijo, da je bil to le neki poftakin, ki noče govoriti. Ubogo ženo so drugi dan prevideli z sv. sakramenti, prebiti je morala vrn bolezni še velik strah.

Tukaj imamo letos prav čudno vreme, od 20. do 22. januaria je padlo tukaj čez pol metra snega. Od 22. do 1. dne februarja je šel vedno dež ter se po strminah utrgavali plazovi, odnesli nam nekaj kopic sena ter podirali floke in bučali v brezen, teh plazov glas se sliši dalje, nego vsak blid, ki voznik poka ž njim. Zlaj nam je po vseh sneg skoro zginol, le visoki hribi so še pokriti ž njim. 2. t.m. začelo se je zopet kaditi po hribih z snegom, prišel je vetter, a danes imamo uže zopet lepo vreme.

V maju letih smo tukaj sezidali lepe ceste, duhovnišnico, ki je bila cenjena 4000 tisoč gld. potrošili smo za njo pa 7000 gld., letos smo tukaj sezidali novo šolo za 3800 gold. Le še cerkev imamo premajhno, da moramo v njej stati načičeni kakor floki. Najpremožniši posestnik v vasi Drežnici je uže davno hotel z nekimi drugimi posestniki, da bi se bila cerkev prizidala. On sam je hotel po enem kraju je prizidati na svoje stroške, a zopet je bil postavljen flok, da se cerkev ni mogla zidati. A ta premožni posestnik je umrl. 30. januaria smo ga spremlili z svečami v rokah in skazali mu zadno čast k hladnemu grobu. Mož je bil pošten, delaven in pravičen. Bog ve, ali je kaj zapustil za popravljene cerkev, ali ne. Bog mu daj večni mir in pokoj!

7. januaria smo imeli tukaj volitev v občinski zastop. Neka stranka se je zelo upirala, a propala je. Uže davno smo se jeli tukaj boriti pri volitvah, a vedno smo delali brez uspeha, vsaki krat druga stranka hujška ijudi zoper nas in hvali sedajnjega župana, in res on kaže se vedno hval-žuge ljudem, kateri gode na gosli, kakor on hoče. Nekega računa pa uže kakih 12 let ni nobelen občinar ni pregledal. Zdaj se pa vsak boji pregledovati ga.

Občina ima 2700 gld. kapitala, ti so vse razposojeni pri ljudeh, ki volijo župana, potem imajo nekateri njegov denar

na posodi zoper drugi so nanj drugače navezani.

Domače in razne vesti.

Nj. Veličanstvo presvitla cesarica se je včeraj na jahti »Greif« vozila po morju proti Piranu; danes pa je nekda odpotovala v Opatijo in Reko, od koder bode potovala potem naprej ob dalmatinskom obrežju do Kotora.

Cesarjevič Rudolf, kakor se poroča z Dunajem, ustreže se na spomlaj za dalj časa naselju na otoku Ljukomu in nekoliko dni se muditi tuj v Miramarju.

Visoki gosti. Te dni je došel v Trst nadvojvoda Otto in se na Lloydovem parniku odpeljal v Aleksandrijo. — Te dni pričakujejo tukaj prestolonaslednika portugalskega, ki od tukaj z Lloydom odpotuje v Indijo. — Verhovni poveljnik vojske mornarice viceadmiral baron Sterneck se bavi uže več dni v Trstu, ter je preglejal v našej luki zakotveno novo torpedno ladjo »Leopard«, ki je nekda kaj posebnega, potem pa obiskal tudi ladogradnico v Sv. Roku ter tam preglejal novo oklopničo »Erzherzog Ferdinand Max«, ki je uže skoro popolnoma dovršena in pa si ogledal tudi neko novo križarsko ladjo, katero je naročila argentinska republika.

Državni in dež. poslanec, g. J. Nabergoj. je bolan, pa ne tako nevarno, kakor so to raztrosili nekateri škočoželjni Lahoni. Toliko na mnoga prašanje Nabergojevih prijateljev.

Umrli je č. g. Fran Orlič župnik Žminjški v 60. letu. Bil je izvrsten dušni pastir in odličen rodoljub. Istra je z njim mnogo zgubila. R. I. P.

Odbornike, namestnike in poverjenike društva Edinost vabi predsedništvo na važno presvetovanje, katero bode jutri, ob 11. uro, vodljive v prostorij del. podp. društva.

Mestnega zborna se bode denes opoludne. Verificrane se bodo volitve, in kar je za vas važno, govorilo se bode tudi o volitvi g. Živca, katera se je tako redno vršila, da bi moral zbor, ako ima kaj slutnje za pravico, poprej zavreči volitev 49 drugih poslanec, potem še le Živčevu. Mi se nadejamo, da naši poslanci to stvar razjasnijo v seji in odločno protustojijo proti eventualnemu predlogu za uveličanje Živčeve volitve.

Pet štipendij na c. kr. živčevem učilišču na Dunaju je razpisanih; vsaka znaša 300 gld. Otdaje jih c. kr. ministerstvo za nauk po dogovoru s c. kr. ministerstvom notranjih zadev. Prosliči za te štipendije, ki morajo biti rojeni iz krovovin: Štajersko, Solnograško, Koroško, Kranjsko, Primorsko ali Tiroško; morajo prošnjami priložiti: rojstveni list, spričalo o cepljenih kozah in uboštvi in dokazati, da so izvršili šest gimnazijalnih razredov, ali pa višjo realko in vložiti prošnje do 1. marca t.l.

Gosp. Josipu Gorjupu na Reki se izreka presrčna zahvala za 100 gold. katero je blagovolil darovati »Dijaški kuhički« v Trstu.

P. n. udom slovanske čitalnice v Trstu. Danes, 13. februarja t. leta priredi odbor »slovanske čitalnice« (Monte Verde) svojim članom in povabljnim gostom plesno zabavo. Začetek ob 9. zvečer.

Tržaški Sokol bo imel v nedeljo 14. februarja v dvorani »Slov. čitalnice« plesno vajo. Začetek ob 7 ur zvečer. Povabljeni nečlani dobe vstopnice k tej vaji pri gosp. Ivanu Valenčiu, Via nuova in g. Martinu Kržetu, Piazza S. Giovanni.

Razpis štipendij. Razpisane so štiri štipendije ustanove Vicco, očeta blažega ljutoljuba, viteza Vicco, ki stanuje v Podgradu in sicer 3 po fr. 150 za enega dijaka, ki hoče študirati pomorstvo na tuk. akademiji, potem za enega ki hoče studirati trgovsko stroko na istej akademiji in za enega, ki hoče študirati na kak-j avstrijske tehniki in ena za 300 gld. za takega, ki je z dobrim uspehom absoluiral trg. akademijo v Trstu, pa hoče se podati v inozemstvo, da se še više izobrazi v svoji stroki. Dotični morajo biti rojeni v Trstu ali okolici, naj pa si bodo uže katerekoli narodnosti in vere.

Kako so delali glasoviti protest na Općinah. Prejeli smo to le od 10 volitev V. okraja podpisano izjavo, iz katere lehko naši čitatelji razvidijo, kaka sredstva so se rabila, da bi se uničila volitev Živčeva. Izjava se glasi tako le: Mi podpisani, ki smo Danielov protest podpisali, javljamo s tem, da smo bili k temu prisiljeni po čuvarjih in bratu omenj-nega gospoda s tem, da so nam rekli, da nabirajo podpise v imenu gubernatorja. Ker pa smo zvedeli, da je to gola neresnica, kar so trdili nabiralcji podpisov, preklicujemo s tem svoje podpise na omenjenem protestu. Sledi 10 podpisov, katere hranimo n. originalu in

zih radi pokažemo interesovanim. Druga

taka izjava nam dojde te dni tudi z Općin in bodo potem pametni ljudje sami lehko sodili, koliko je vreden oni protest.

Tržaške novosti:

Mrtvega so naši nedavno na stopnicah »scala dei giganti« nekega fakina po imenu Bruno. Ker je na sumu, da je temu mož kaj hudega storila vlačna Terezina S., je policija to žensko teži odpeljala v zapor. Kako straže reči se godje v Trstu!

Samomor. Mlad, komaj 20letni mesar Viertant, v ulici Molin piccolo imel je v svoji rodbini mnogo preprič, kateri so ga tako vznemirjali in mu glavo zmešali, da si je včeraj v mesnici pred vsemi ljudmi merski nož zadrl v prsa. Krvavečega so onesni v bolnico, ker težko več ozdravi.

Nesreča. Nekega delalca Dalmatinca je vzdrževalni stroj v novej luki kar zmečkal. Vsega razmesarjenega so olnesli k sv. Justu.

Prak, s katerim se uspešno gasi požari, je iznašel nek Mostoj. Ta prah se raztopi v vodi in se s tako tekočino nekda vsak požar precej zamori. Jutri popoludne bode poskušnja s to novo iznajdbo v ulici Sette fontane.

Policijsko. Zaprla je te dni policija 4 tatove, ker jih je našla na tatvici, potem nekoga fakina, ker je napadel in pretpel nekoga izvoščeka in drugega postopača, ker je v nekej žganjarji razsajal in zaprla je tudi neko 28letno Marijo Pivani, ker je v nekej gostilni z nožem napadla ustakarico.

Izpred porotne sodnije. Zatožen je bil 19letni kmet Ivan Kluniz sv. Onofrija poleg Pirana, da je v nekem milini poleg Pirana oskrnil 5letno dekle Ano Pezzo. Podrobnosti se zaradi nemoralnega zadržaja odtegnejo javnosti. Porotniki so Kluna spoznali krivega in sodnija ga je obsodila na 4 leta težke ječe. — Nek Anton Gajščar je bil zatožen, da je roparsko napal nekoga Pirjavca blizu nabrežinske postaje. Porotniki pa so izrekli svoj: nekriv in Gaščar je sodnija oprostila.

Kmetijsko društvo Tržaško bode imeli jutri svoj letni občni zbor. Društvo je za okolico, pa niti en okoličan ne more kaj povedati o delovanju tega društva in tako bode tudi občni zbor le formaliteta brez važnosti za okolico. Zalostno zadostil!

Iz Dutovlj se nam piše: 12. t. m. okoli 8. ure popoludne je počil glas, da je Jože Bevčev ponesrečil se. Naprili se je v Dutovljih onega vratil Žganjan in obhaja domu (v Godnje) na poti obležjal. Glas ljudstva je, da si je s cigaro začigal obliko in da v nezavednosti od tolike emokodravščine niti ni znal za to. Levi del trupa, roka, prsi in je vrat popolnem ranjen od pekočega ognja do kosti. Zdihljali so mu bili teški, vendar se je okoli 6. ure zvečer, ko mu je smrt nit življenja pretrgala, sprijažnil se svojim največim sovražnikom, rekoč: »Dajte mi vodeti!« Pa naj kedo reče, da šnopsa nasledki niso krivi takih groznih smrtil! Za prihodnji list poročam več.

Javna dražba. Podpisani naznajna, da bo dne 22. februarja t. l. od 9. do 12. ure predponde v gorjanškem javnem dražbi za ponujite poprave zvišanja in širjenja tukačne cerkve, klicena cena znaša 8.400 goldinarjev, podjetnik položi 5 po sto varščine.

Nadzret stavbe. proračun stroškov in pogojev ogleda si lahko vsakde v tukajšnjem občinskem pisarni. Cerkveni stavbeni odbor.

V Gorjanškem dne 9. februarju 1886.

Tržno poročilo.

Kava — Srednja kupčja; cene ne spremjene. Prodalo se je 1000 vred Rio po f. 44 do 56, 1000 vred Santos po f. 46,50 do 56, 40 fardov Moka po f. 95 do 98. Java stane f. 60 do 63, Ceylon plant. f. 82 do 120.

Sladkor. — Malo prodaje, po slabih cenah. Sladkor v kosih raznih kakovosti se je prodajal po f. 21,50 do 25,50.

Sadje — še precej močna kupčja po trdih cenah. Pomeranče, limoni f. 2 do 5, fige v vencih fr. 13, rožiči f. 6, opaški f. 22 do 24, cvebe f. 18 do 23, El-me for. 22 do 36, Sultanina f. 24 do 38.

Olje — slaba kupčja. Prodalo se je nekoliko jedilnega olja po f. 40 do 42.

Petrolje — še vedno stalno na f. 10.

Domači pridelki — fižol, ruteči for.

9.50 do 10, koks fr. 12, maslo fr. 84 do 93.

Zito — malo obrnjano, cene vssk dan slabše.

Luz — vse kaže, da se kupčja nekoliko znižajo in so tudi cene nekoliko trdnejše.

Seno — dobro obrnjano in se je plaval do te dni fr. 1,80 do 2, slama skupr. fr. 1,80 do 2.

Borsno poročilo.

Vsled neugodnih poročil iz Berolina,

so tudi na naši kurzi kurz državnih papirjev nekoliko trpel in je danes na borsi prevlatala mlahovost. Upanje je, da se borsa k malo sopot ojači.

Dunajska Borsa

dne 11. februarja

Enotni drž. dolg v bankovcih	84 gld 45 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	84 • 75 •
Zlata renta	113 • 20 •
5% avst. renta</td	

